

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. liepos 18 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukavienės, Artūro Driuko ir Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas), susipažinusi su 2023 m. liepos 11 d. paduotu **ieškovės uždarosios akcinės bendrovės „Laiptasija“** kasaciniu skundu dėl Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. balandžio 20 d. nutarties peržiūrėjimo

nustatė:

Ieškovė kreipėsi į teismą, prašydama priteisti solidariai iš atsakovų 12 269 Eur nuostoliams atlyginti ir 6 procentų metines palūkanas už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiškai įvykdymo. Klaipėdos apylinkės teismas 2022 m. gruodžio 23 d. sprendimu ieškinį atmėtė, o Klaipėdos apygardos teismas 2023 m. balandžio 20 d. nutartimi šį sprendimą paliko nepakeistą.

Kasaciniu skundu ieškovė prašo panaikinti Klaipėdos apygardos teismo 2023 m. balandžio 20 d. nutartį ir perduoti bylą iš naujo nagrinėti apeliacinės instancijos teismui. Ieškovės kasacinis skundas grindžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytu kasacijos pagrindu.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą, ir argumentuoti pagrįsti, kad šis teisės pažeidimas turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Ieškovė kasaciniame skunde nurodė šiuos argumentus: 1) teismai netinkamai aiškino ir taikė deliktinę atsakomybę reglamentuojančias teisės normas. Pirmosios instancijos teismas nepateikė jokių motyvų dėl generalinio delikto, nevertino atsakovų veiksmų (neveikimo) pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.248 straipsnio 3 dalį. Apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai nurodė, esą ieškovė siejo atsakovų neteisėtus veiksmus su jų pareiga saugoti ginčo stakles. Teismas konstatavo, kad „nors ieškovė nurodo, kad prašė atsakovams taikyti deliktinę atsakomybę, pagal kurią atsakovų neteisėti veiksmai turėjo būti vertinami bendro pobūdžio rūpestingumo ir atsargumo pareigos pažeidimo kontekste, tačiau ieškovė nepagrindė, kaip konkrečiai bendro pobūdžio rūpestingumo ir atsargumo pareigos yra susijusios su atsakovų pareiga saugoti ieškovei priklausančias medžio apdirbimo stakles, kurias ji buvo palikusi atsakovui M. Š. priklausančiose patalpose“. Tačiau apeliaciniame skunde ieškovė ginčijo ne tai, ką pirmosios instancijos teismas nustatė, o tai, kad deliktinės atsakomybės netaikymą pirmosios instancijos teismas grindė sutartinius pasaugos teisnius santykius reglamentuojančiomis normomis ir visiškai netaikė CK 6.248 straipsnio 3 dalies nuostatų. Atsakovų deliktinės atsakomybės klausimas iš esmės nebuvo tinkamai išnagrinėtas; 2) teismai pažeidė įrodymų vertinimo taisykles. Pirmosios instancijos teismas rėmėsi atsakovų iškelta prielaida, kad galbūt ieškovė pati iš atsakovų valdomų patalpų išsivežė ginčo stakles ir iš esmės perkėlė ieškovei pareigą įrodyti, kad ji neišsivežė staklių nepastebėta patalpas valdusių asmenų. Nepaisant atsakovų parodymais patvirtintos ieškovės nurodomos aplinkybės, kad į patalpas ieškovės atstovui nebuvo leidžiama patekti nuo 2017–2018 metų, teismas padarė išvadą, jog tokie teiginiai nepagrįsti, nes vieną kartą 2020 m. liepos 10 d. ieškovės vadovas pateko į patalpas, kai ir nustatė, kad ginčo staklių jose nebėra. Teismai visas aplinkybes, šalių ir liudytojų parodymus, visas prielaidas, vertino ieškovės nenaudai, perkeldami jai pareigą įrodyti ir neigiamo pobūdžio aplinkybes, tokios situacijos negalima laikyti sąžiningu rungimosi organizavimu ir įrodymų vertinimu vadovaujantis logikos dėsniais; 3) pirmosios instancijos teismas pažeidė ieškovės teisės atsisakydamos apklausti kaip liudytojus įrangos patikrinimo akte nurodytus asmenis. Šie liudytojai neatvyko į teismo posėdį, tačiau, atstovei atsisakius jų apklausos, ieškovė su tuo nesutiko ir paprašė juos iškviesti, jeigu reikia, taikyti procesinės prievartos priemones. Tačiau teismas atsisakė juos kviešti, motyvuodamas tuo, kad liudytojai neatvyko jau ne į pirmą posėdį, ieškovė galėjo pasirūpinti jų atvykimu. Taigi, teismas toleravo liudytojų įstatyme nustatytų pareigų nevykdymą ir tai panaudojo prieš ieškovę, nors šiuos liudytojus apklausti prašė ir pareigą pasirūpinti jų atvykimu turėjo atsakovė. Pirmosios instancijos teismas iš esmės užkirto galimybę išsiaiškinti byloje tiesą, išsklaidyti kilusius prieštaraivimus, o apeliacinės instancijos teismas, formaliai pacitavęs teismų praktikoje pateiktus išaiškinimus, ką teismas turi įvertinti sprendžiamas prašymą dėl liudytojų apklausos, nevertino šių aplinkybių, o tiesiog išdėstė įvykių chronologiją ir konstatavo, kad nėra pagrindo pripažinti, jog ieškovės teisė į tinkamą procesą buvo pažeista.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamo teismo procesinio sprendimo motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, vertina, kad kasaciniame skunde nekeliamas teisės klausimas, atitinkančių CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentai nepagrindžia, kad teismai netinkamai aiškino ir taikė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas ir kad tai galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo priėmimui (CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punktas).

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio ir 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai). Nepriėmus kasacinio skundo, grąžintinas už jį sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais, 4 dalimi,

n u t a r i a :

Atsisakyti priimti kasacinį skundą ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.

Grąžinti J. B. (a. k. (duomenys neskelbtini) 276 (du šimtus septyniasdešimt šešis) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2023 m. liepos 11 d. akcinės bendrovės „Swedbank“ mokėjimo nurodymu Nr. 145 už ieškovę uždarąją akcinę bendrovę „Laiptasija“.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Alė Bukaviniene

Artūras Driukas

Virgilijus Grabinskas